ISSN: 2944-9391

Εξώφυλλο

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ **ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ** ▪ ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2023 ▪ ΤΕΥΧΟΣ #236

ΤΙ ΜΑΣ ΕΜΕΙΝΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ

Μετά την πανδημία

Ο Γιώργος Παππάς γράφει για την πανδημία και την επόμενή της μέρα. Αν αυτή έχει έρθει, δηλαδή...

Η ΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Οι πιο διαβασμένες ειδήσεις στον Τύπο Ιωαννίνων, τη βδομάδα που πέρασε

1

Κατάρα: κλειστή λόγω χειμώνα

Η ΕΘΝΙΚΗ ΟΔΟΣ Ιωαννίνων-Τρικάλων μέσω Κατάρας, από τη διακλάδωση Μηλιάς Μετσόβου έως το Μαλακάσι, θα είναι κλειστή και φέτος τον χειμώνα με μπάρα και σήμανση, καθώς δεν θα γίνονται εργασίες αποχιονισμού.
https://typos-i.gr/article/katara-kleisth-logw-xeimwna

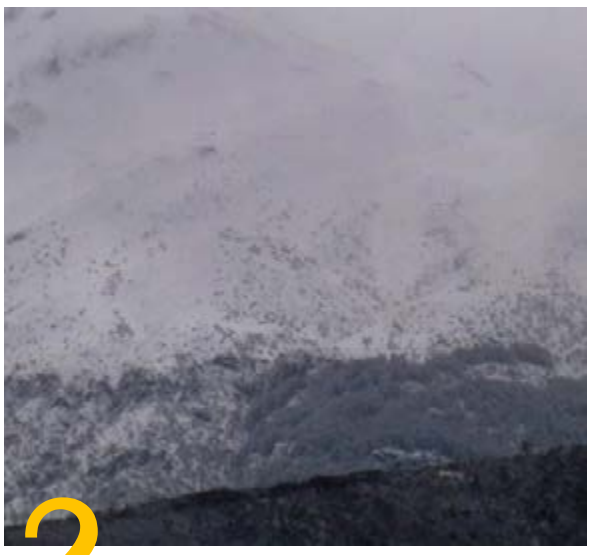

2

Περιμένοντας χιόνια στα ορεινά

Τη Δευτέρα στη Δυτική και Βόρεια Ελλάδα και στο Ανατολικό Αιγαίο αναμένονται αυξημένες νεφώσεις με τοπικές βροχές στα Επτάνησα, στα δυτικά ηπειρωτικά, στην Ανατολική Μακεδονία και στη Θράκη. Από τις απογευματινές ώρες τα φαινόμενα στα δυτικά θα παρουσιάσουν ενίσχυση και στα βορειοδυτικά θα εκδηλωθούν καταιγίδες.
https://typos-i.gr/article/perimenontas-xionia-sta-oreina

3

Περιφέρεια Ηπείρου: Βραβεύσεις για έργα που δεν έγιναν ακόμα

Δύο βραβεία πήρε η Περιφέρεια Ηπείρου, για ισάριθμα έργα που υλοποιεί. Βραβεύτηκε γι αυτά, στα Best City Wards, έναν θεσμό που διοργανώνει η εταιρία δημοσίων σχέσεων Boussias. Θα περίμενε κανείς ότι πρόκειται για δύο ολοκληρωμένα έργα, αλλά όχι.
https://typos-i.gr/article/perifereia-hpeiroy-brabeyseis-gia-erga-poy-den-eginan-akoma

4

Έκοψαν την πίτα τους οι αστυνομικοί των Ιωαννίνων

https://typos-i.gr/article/ekopsan-thn-pita-toys-oi-astynomikoi-twn-iwanninwn

ΣΧΗΜΑ ΚΟΙΝ • Σ • ΕΠ

Η ψηφιακή εφημερίδα του typos-i.gr
ΣΥΝΤΑΞΗ-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
Βαρβάρα Αγγέλη, Γιώργος Τσαντίκος, Γιώργος Πατέλης
ISSN: 2944-9391

Γραφεία: Ανεξαρτησίας 109, Ιωάννινα, 45444
Τηλέφωνα: 6947139731, 2651111491, 2651111492
Email: ioanninontypos@gmail.com (σύνταξη), typos-i@typos-i.gr

BECOME A PATRON

PayPal

Αν σας **αρέσει** ο Τύπος Ιωαννίνων, μπορείτε να τον **στηρίξετε**

Ο Τύπος Ιωαννίνων typos-i.gr μπαίνει στα 7 χρόνια ζωής. Το καλοκαίρι του 2023 θα τα κλείσουμε.

Μέχρι σήμερα, οι εργαζόμενοι-ες του Τύπου έχουμε καταφέρει πράγματα που συνήθως χρειάζονται πολύ περισσότερο χρόνο για να γίνουν:

Εδώ μπορείτε να διαβάσετε τις ειδήσεις, γνωρίζοντας ότι θα βρείτε αναλυτικά, έγκυρα στοιχεία, χωρίς «φτηνά κόλπα», με σεβασμό στο αναγνωστικό κοινό, αλλά και σε όσους-ες είναι αποδέκτες της κριτικής.
Οι καιροί είναι δύσκολοι για όλους και όλες. Είναι και για εμάς.

Οι καιροί δεν είναι εύκολοι για ένα ανεξάρτητο μέσο ενημέρωσης, αυτοδιαχειριζόμενο, με κανονικές θέσεις εργασίας, από το οποίο ζούνε -ως μοναδική δουλειά- οι εργαζόμενοι-ες του.

Τι σας αφορούν αυτά; Μπορεί και τίποτα.

Αν όμως νιώθετε ότι σας αφορούν, υπάρχει η δυνατότητα να στηρίξετε τον Τύπο Ιωαννίνων.

Μπορείτε να διαλέξετε κάποια από τις συνδρομές που παρέχονται μέσω της πλατφόρμας Patreon.

Οι συνδρομητές-τριες, μέσω της πλατφόρμας, **έχουν πρόσβαση σε υλικό που δεν κυκλοφορεί στο site ή μπορούν να διαβάζουν πρώτα**, πχ το Εξώφυλλο, εκεί, πριν αυτό κυκλοφορήσει.

Επίσης, **συμμετέχουν αυτόματα σε κληρώσεις για εισιτήρια θεαμάτων** στην πόλη των Ιωαννίνων.

Κάθε **καινούργια συνδρομή, συνοδεύεται από ένα αντίτυπο του βιβλίου** «*Οι αποστάτες, τα ρέντζελα και οι δήμαρχοι*».

Αν το αποφασίσετε, η διαδικασία είναι απλή: Ακολουθείτε τον σύνδεσμο: **https://www.patreon.com/TyposI?fan_landing=true**

- Φτιάχνετε έναν λογαριασμό (με τον κλασικό τρόπο, mail-κωδικός)
- Διαλέγετε τη συνδρομή
- Πληρώνετε με κάρτα ή paypal

Κατόπιν, μπορείτε να παρακολουθείτε τη συνδρομή σας (και το αποκλειστικό υλικό, τις προσφορές κ.λπ.), είτε από το λογαριασμό σας στο patreon, είτε από την εφαρμογή του patreon, για κινητά.

Εκτός του patreon, ένας ακόμα τρόπος ενίσχυσης είναι το paypal
Εδώ, μπορείτε να καταθέσετε κάποιο ποσό: **paypal.me/sxhma**

Ακόμα όμως και δεν κάνετε τίποτα από όλα αυτά, και πάλι ευχαριστούμε για όλα.

Μερικές καραντίνες αργότερα, στα Γιάννενα

[ΤΟΥ **ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ**]

Η πανδημία θεωρείται λήξασα στην Ελλάδα, ανάλογα με το πού τοποθετείται ο πομπός της είδησης:

Αν είναι κυβερνητικός, τότε έχει λήξει μερικές φορές, ιδιαίτερα στην εκκίνηση τουριστικών περιόδων. Αν είναι στο ευρύ κοινό, κάπου στον περασμένο Σεπτέμβριο.

Αν είναι στο πεδίο «άρνησης covid», τότε ό,τι ζήσαμε τα τελευταία 3 χρόνια είναι ως μη γενόμενο.

Αν πάλι είναι η πραγματικότητα, τότε τα πράγματα είναι κάπως πιο μπλεγμένα.

Η Ελλάδα πέρασε 2,5 πανδημικά χρόνια όπως συνηθίζει να περνάει τις κρίσεις: χωρίς ψυχραιμία, με ελάχιστο σχέδιο και επικλήσεις σε φιλότιμα, «προσωπικές ευθύνες» κ.λπ. Επίσης, η περίοδος έγινε παράθυρο ευκαιρίας για κάθε λογής πράγματα: από τη μικρή ή μεγαλύτερη δημόσια προβολή, μέχρι τη ραγδαία ανάπτυξη της επιστήμης, αλλά και, όπως συνηθίζεται στις μέρες μας, για αλόγιστο και προκλητικό πλουτισμό, σε όλα τα επίπεδα. Τέλος, ήταν μια γενική πρόβα για περιστολή δικαιωμάτων, πραγματικών και απόλυτα απαραίτητων στις ανθρώπινες κοινωνίες.

Η πανδημία στην Ελλάδα «άνοιγε» και «έκλεινε», ανάλογα με την τουριστική περίοδο. Τα «ανοιγοκλεισίματα» συνοδεύτηκαν από διάφορες, οριακά σπαρταριστές δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών, τα οποία ωστόσο δεν έμειναν στις ίδιες θέσεις ευθύνης, γιατί μάλλον χρεώθηκαν τα διάφορα που έγιναν: Οι υπουργοί Τουρισμού, Υγείας και Προστασίας Πολίτη αντικαταστάθηκαν, δύο εξ αυτών χωρίς «αποκατάσταση».

Τι έχει μείνει όμως σήμερα από την πανδημία; Ποια μέτρα, ποιες υποδομές, ποιοι υγειονομικοί χάρτες και ποιες αναφορές που μας συνόδευσαν καθημερινά για περίπου 800 μέρες και πλέον, υπάρχουν ακόμα;

Τα «τραπεζάκια έξω»

Ένα οικονομικής φύσης μέτρο της κυβέρνησης ήταν το ελεύθερο που έδωσε σε επιχειρήσεις εστίασης, να καταλάβουν περισσότερο δημόσιο χώρο για να «τηρούνται οι αποστάσεις» που προέβλεπαν τα διάφορα ΦΕΚ και να μη μειωθεί έτσι, η φέρουσα δυνατότητα εξυπηρέτησης. Αφού όμως η συντριπτική πλειοψηφία των μέτρων άρθηκε, η κυβέρνηση έκλεισε μικροπολιτικά το μάτι στον κλάδο, δίνοντας παράταση μέχρι τις 15 Ιανουαρίου. Εδώ και μια βδομάδα δηλαδή, τα τραπεζάκια θα έπρεπε να είχαν επιστρέψει στις προ τριετίας θέσεις τους, αλλά...

Ο ΧΑΡΤΗΣ ΠΟΥ ΑΛΛΑΖΕ ΧΡΩΜΑΤΑ

Ο «υγειονομικός χάρτης» της χώρας, ήταν αυτός που θα έδινε πληροφορίες καταρχάς, για το «επίπεδο ετοιμότητας» κάθε νομού, ανάλογα με το επιδημιολογικό φορτίο. Ο χάρτης άλλαξε 5 συνολικά χρωματικές διαβαθμίσεις, όσες φορές και το «σχέδιο περιορισμού» του υπουργείου Πολιτικής Προστασίας. Σ, κάποια φάση, οι διαβαθμίσεις δεν... έπιαναν τους περιορισμούς όταν αυτοί έγιναν πιο συγκεκριμένοι. Μην ξεχνάμε ότι για ένα διάστημα απαγορευόταν η μετακίνηση μεταξύ Δήμων, κάτι που ειδικά στο λεκανοπέδιο Ιωαννίνων ήταν πρακτικά αδύνατο.

Σήμερα **ο χάρτης... υπάρχει ακόμα**. Είναι σταματημένος στον Απρίλιο του ’22, οπότε και σταμάτησε πρακτικά να ισχύουν οι χρωματικές διαβαθμίσεις, οι περιορισμοί και γενικώς, ό,τι ανέφερε ως στοιχείο. Επίσης, μια απόλυτα ελληνική διάσταση, ήταν ότι η επιτροπή του χάρτη ήταν άλλη από την «επιτροπή ειδικών» του Υπουργείου Υγείας...

ΤΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΥ

Η κυβέρνηση συνεχίζει να δημοσιεύει, σε εβδομαδιαία βάση πλέον, τα ποσοστά εμβολιασμού. Το vaccination tracker υπήρξε μια από τις πιο ενδιαφέρουσες εφαρμογές, καθότι υπήρχε η δυνατότητα παροχής αναλυτικών δεδομένων, αρκεί να υπήρχε η

γνώση για τα API's. Βέβαια, εδώ και καιρό δεν ισχύουν οι κατηγοριοποιήσεις, καθώς δεν υπάρχει πλέον η έννοια του «ολοκληρωμένου εμβολιασμού», ενώ συχνά η κυβέρνηση κατηγορήθηκε, όχι άδικα, για πολιτική χρήση των αριθμών, ώστε να φανεί πιο μαζικός ο εμβολιασμός. Σημειωτέον ότι οι στόχοι που έθεταν με δημόσιες δηλώσεις και κείμενά τους κυβερνητικά στελέχη, δεν επιτεύχθηκαν ποτέ, εντός των χρονικών ορίων.

Για την ιστορία, η τελευταία αναφορά για το νομό Ιωαννίνων, είναι η εξής (μέχρι 19 Ιανουαρίου): 117.906 «ολοκληρωμένοι εμβολιασμοί» (με βάση τα ΦΕΚ μέχρι να ξεκινήσουν οι αναμνηστικές δόσεις) και 118.165 αναμνηστικές δόσεις. Στα Γιάννενα χορηγήθηκαν 302 δόσεις την εβδομάδα 12-19 Ιανουαρίου 2023 και άλλες 300 αναμνηστικές, στο ίδιο διάστημα.

ΟΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΡΟΥΣΜΑΤΩΝ

Οι εκθέσεις του ΕΟΔΥ πλέον δεν είναι εβδομαδιαίες και πρακτικά, δεν αναφέρουν αναλυτικά στοιχεία για τα τον COVID, σε τοπικό επίπεδο. Όχι πως όταν ανέφεραν, «πέρασαν καλύτερα» πάντως. Ο ΕΟΔΥ έγινε στόχος ακόμα και του περιφερειάρχη Ηπείρου, γιατί «μας καταλόγιζαν λανθασμένους αριθμούς» ενώ εμείς ήμασταν και καλά covid free, ενώ αδυνατούσε (ή και αγνοούσε) να απαντήσει ακόμα και σε επίσημα ερωτήματα για τις καταγραφές. Όλα αυτά βέβαια, συνεργεία και τοπικών φορέων όπως ο περιφερειάρχης, έδιναν τροφή σε σεναριολογίες και επιχειρήματα που ήταν από ιλαρά, μέχρι επικίνδυνα.

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ

Οι εβδομαδιαίες εκθέσεις πλέον δεν περιλαμβάνουν και έναν ακόμα αριθμό που η κυβέρνηση ουσιαστικά αμφισβήτησε, δίνοντας και αυτή τροφή σε αντιεπιστημονικά σενάρια: τις απώλειες ανθρώπων. Ο Θεοκλής Ζαούτης, ένας ακόμα αντικαταστάτης κυβερνητικού στελέχους που δεν τα πήγε και ιδιαίτερα καλά, διατύπωσε τη, δημοφιλή σε συνωμοσιολογικούς κύκλους άποψη ότι «δεν πέθαναν όλα τα θύματα από covid», την οποία αναπαρήγαγε και ο ίδιος ο πρωθυπουργός. Ωστόσο, ο κ. Ζαούτης, παρότι προανήγγειλε «αλλαγή στον τρόπο καταγραφής», ούτε εξήγησε ποτέ πώς θα γίνει αυτή η αλλαγή, αλλά ούτε και αν έγινε καν. Η **τελευταία εβδομαδιαία επισκόπηση ήταν στις 18 Δεκεμβρίου 2022**, όταν οι απώλειες είχαν φτάσει τις 34.779 σε όλη τη χώρα.

ΟΙ ΥΠΟΔΟΜΕΣ

Αυτά που θυμίζουν πράγματα του απώτερου, αλλά και πρόσφατου παρελθόντος, είναι τα σημεία του άστεος. Όπως για παράδειγμα τα δύο κοντέινερ που είναι σταθμευμένα εδώ και 2 χρόνια στην κεντρική πλατεία, ακριβώς μπροστά στην κύρια πύλη της Περιφέρειας Ηπείρου. Αυτά, συνεχίζουν να έχουν δουλειά, ενώ δεν έχουν μειωθεί τα σημεία ελέγχων τις καθημερινές, σε όλη την Ήπειρο. Στις 19 Ιανουαρίου 2023, το μεν ένα έκανε 71 ελέγχους (7 θετικοί) και το άλλο 222, με 26 θετικούς. Μια ακόμα υποδομή για την οποία έγινε μεγάλος θόρυβος, ο οποίος ποτέ δεν δικαιολογήθηκε επαρκώς, είναι το Mega Εμβολιαστικό Κέντρο στους Αμπελόκηπους. Υποτίθεται ότι οι τοπικοί άρχοντες (ο περιφερειάρχης) «έδωσαν μάχη» για να «μην μας το πάρουν άλλες περιοχές», τελικά το πήραμε και στις 19 Ιανουαρίου έκανε 32 rapid tests (2 θετικά), σε ένα κοντέινερ του ΕΟΔΥ που είναι τοποθετημένο έξω από το κτίριο.

Τα rapid tests και οι μάσκες

Αυτή τη στιγμή και μέχρι τις 31 Μαρτίου 2023, σε rapid test υποχρεούνται οι ανεμβολίαστοι εργαζόμενοι-ες, μια φορά την εβδομάδα. Επίσης, με βάση το ΦΕΚ που ισχύει μέχρι τέλος Ιανουαρίου 2023**, στα νοσοκομεία είναι υποχρεωτική η χρήση μάσκας**, η τήρηση αποστάσεων και τα PCR ή rapid για μη εμβολιασμένους ή μη νοσήσαντες συνοδούς. Επίσης, τα rapid tests είναι υποχρεωτικά στις... πρωθυπουργικές συνεντεύξεις, όπως αυτή που θα δώσει ο κ. Μητσοτάκης τη Δευτέρα, 23 Ιανουαρίου. Οι δε μάσκες, είναι πλέον προαιρετικές, έως και... ανάμνηση, αφού πέρασαν από διάφορες κατά το δοκούν διακυμάνσεις αναγκαιότητας

Μετά την πανδημία

[ΤΟΥ **ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΠΠΑ**]

Ο Γιώργος Παππάς, γιατρός παθολόγος, ο άνθρωπος που κατέγραψε σε ένα δημόσιο ημερολόγιο την πανδημία στα Γιάννενα και μετά, την αποτύπωσε στο βιβλίο του «Οι επόμενες δύο βδομάδες θα είναι κρίσιμες», γράφει για την πανδημία και την επόμενή της μέρα. Αν αυτή έχει έρθει, δηλαδή...

1 ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΗΡΘΕ ΑΚΟΜΗ ΤΟ ΜΕΤΑ: δεν έχει τελειώσει η πανδημία εφόσον συνεχίζεται σε υψηλούς ρυθμούς η κυκλοφορία του ιού, εφόσον καθημερινά πεθαίνουν 20 άτομα στην Ελλάδα από τον ιό, εφόσον συνεχίζουμε να έχουμε στην Ελλάδα τριψήφιο αριθμό νοσηλευομένων σε ΜΕΘ εξαιτίας του ιού, εφόσον παγκοσμίως συνεχίζει να κυκλοφορεί και να εξελίσσεται ο ιός (πριν καν επικρατήσει το στέλεχος το επονομαζόμενο και Κράκεν, που φαίνεται να μεταδίδεται ευκολότερα και να ξεφεύγει εν μέρει από την ανοσία μας, η ανησυχία των επιστημόνων εστιάζει πλέον στο στέλεχος Όρθρο, που διαφεύγει ακόμη περισσότερο της ανοσίας μας- θα κολλάμε δηλαδή ευκολότερα και θα διαιωνίζεται η τροφοδοσία ΜΕΘ και νεκρών, θα συνεχίσουν να περικυκλώνονται οι ευπαθείς και ανοσοκατασταλμένοι και χρονίως ασθενείς στην καθημερινότητά τους). Αν αυτό ονομάζεται από κάποιους ενδημικότητα, είναι βαρύ το φορτίο της και απρόβλεπτη η εξέλιξή του.

2 ΤΙ ΜΑΘΑΜΕ (Η ΟΦΕΙΛΑΜΕ ΝΑ ΜΑΘΟΥΜΕ): Ότι είναι ώρα για μια υγειονομική επανάσταση. Να μάθουμε και να εφαρμόσουμε την έννοια του καθαρού αέρα των εσωτερικών χώρων, ειδικά των χώρων εκπαίδευσης και εργασίας. Αποδείξεις πλέον υπάρχουν, πως καθαρίζοντας τον αέρα ελαττώνεις τα κρούσματα του ιού. Και αυτό επεκτείνεται και σε άλλα παθογόνα που μεταδίδονται με τον αέρα, όπως η εποχική γρίπη. Είδαμε πως με στοιχειώδη μέτρα περιορίσαμε (έως εξαφανίσαμε) κάποια από τα άλλα παθογόνα του αναπνευστικού στις πρώτες φάσεις της πανδημίας. Μπορούμε να συνεχίσουμε να το επιτυγχάνουμε με Το κόστος μικρό, διαθέσιμες εφαρμογές του τύπου "φτιάξ' το μόνος σου" υπάρχουν, εισηγήσεις και σχετικές νομοθεσίες υπάρχουν επίσης σε αρκετές Δυτικές χώρες. Στο μέλλον θα θεωρείται στοιχειώδες, όσο θεωρείται σήμερα το καθαρό νερό.

3 ΚΑΤΑΝΟΗΣΑΜΕ (;) ΕΠΙΣΗΣ ΠΟΣΟ ΚΡΙΣΙΜΗ ΕΙΝΑΙ Η ΕΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣΥΝΗ ΟΛΩΝ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ: Η παραπληροφόρηση ενίοτε είναι κατευθυνόμενη, με απώτερους σκοπούς πολιτικούς, οικονομικούς, προσωπικούς. Γνωστά αυτά από την προ-πανδημική εποχή, ειδικά όσον αφορά την παραπληροφόρηση για τα εμβόλια. Παραπληροφόρηση προέρχεται όμως και από κάθε καλόπιστο θεσμικό επιστήμονα, όταν είναι αδιάβαστος, όταν σαγηνεύεται από την προβολή των ΜΜΕ, όταν θέλει να ωραιοποιήσει πολιτικές επιλογές επιστημονικής δυσαρμονίας. Οφείλουμε να επενδύσουμε στην εκπαίδευση παιδιών και ενηλίκων, πάνω στην εκτίμηση της ποιότητας μιας πληροφορίας, ειδικότερα τώρα που κάθε λογής πληροφορία έρχεται πάνω μας ανεξέλεγκτα και συχνά παραπλανητικά, ειδικά τώρα που έχει περιοριστεί ο χρόνος που αφοσιώνεται στην ανάγνωση μιας είδησης. Οφείλουμε να επαναθερμάνουμε την σχέση πολιτών και επιστήμης- θα την βρούμε μπροστά μας την τωρινή ψυχρότητα αυτής της σχέσης: μια ματιά στην Φλόριντα του σήμερα και στις ΗΠΑ του 2024 αρκεί.

4 ΕΠΩΦΕΛΗΘΗΚΑΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ: έρευνα 60 χρόνων οδήγησε τελικά στα mRNA εμβόλια, έρευνα 20 χρόνων βοήθησε στο να έχουμε ένα αποτελεσματικό αντιιικό. Αλλά η επιστημονική καινοτομία αποτελεί χρηματοδότηση και σε καιρό υγειονομικής ειρήνης. Πολύ περισσότερο που ζούμε τον αιώνα των πανδημιών (ανθρώπινες πράξεις παρέμβασης στο οικοσύστημα είναι που τροφοδοτούν τις επιδημίες, και η δικτύωση μέσω των ταξιδιών είναι που κάνει τις επιδημίες πανδημίες).

5. ΔΕΝ ΜΑΘΑΜΕ όμως πως κάθε αντιμετώπιση οφείλει να είναι κοινή. Οι ανισότητες σε επίπεδο κοινωνίας και χωρών είναι προφανείς στην πανδημία: στις αναπτυσσόμενες χώρες μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού παραμένει ανεμβολίαστο (ή παρέμεινε επί μακρόν). Στον Δυτικό κόσμο, η κοινωνική κατανομή της νοσηρότητας και της θνησιμότητας ήταν θλιβερή. Ακόμη και στα στοιχειώδη, δεν είναι ίδιο το βάρος της πανδημίας, ενός κοινωνικού φαινομένου και όχι μόνο υγειονομικού) για όλους: Δεν στοιβάζονται σε λεωφορεία κακού αερισμού- χώρους υπερμετάδοσης, καθημερινά για να πάνε στην δουλειά τους, όσοι λαμβάνουν αποφάσεις....

Το Πέραμα, οι «40 καλύβες» και το σπήλαιο

[ΤΗΣ **ΒΑΡΒΑΡΑΣ ΑΓΓΕΛΗ**]

Στη βορειοδυτική πλευρά της Παμβώτιδας, βρίσκεται το Πέραμα, ένας μεγάλος οικισμός του Δήμου Ιωαννιτών.

Το τοπωνύμιο «Πέραμα» σημαίνει διάβαση, διαπεραίωση, το πέρασμα στην απέναντι όχθη ή ακτή. «Περάτες» δε, αποκαλούνταν όσοι ασκούσαν το επάγγελμα της μεταφοράς ανθρώπων, που προέρχονταν από τα χωριά κυρίως του Ζαγορίου, με καΐκια, στην πόλη των Ιωαννίνων. «Οι κάτοικοι του Περάματος δεν προσφωνούνται Περαμάτες ούτε Περαμιώτες αλλά Περάτες, υποδηλώνοντας την παλιότερη ιδιότητα του να διαπεραιώνουν με τα καΐκια τους τούς ταξιδιώτες» αναφέρει ο Στέφανος Κωλέττας στο βιβλίο του.

Το τοπωνύμιο «Πέραμα» εντοπίζεται πρώτη φορά σε στο «Χρονικό των Ιωαννίνων», όπου και περιγράφεται η αποτυχημένη επίθεση, το 1379, μέσω λίμνης των Μαλακασαίων Αλβανών στο κάστρο της πόλης, επί της ηγεμονίας του σέρβου ηγεμόνα Θωμά Πρελούμπου («ευρόντες συνδρομητήν του σκοπού των προδότην τινά Νικηφόρον κωφόν επικαλούμενον, εκ του χωρίου Περάματος, έχοντα πλοίον ικανής χωρητικότητος...»).

Επί της οθωμανοκρατίας, το Πέραμα, όπως και άλλα χωριά, ανήκε σε μπέηδες και αγάδες. Ο γάλλος περιηγητής και πρόξενος παρά τον Αλή πασά, Φρανσουά Πουκεβίλ έχει περιγράψει ένα χωριό «με σαράντα καλύβες» που τις κατοικούσαν φτωχοί χριστιανοί αλλά και ένα εγκαταλειμμένο «παλάτι» (σ.σ. εξοχική κατοικία) του Αλή πασά που είχε μετατραπεί σε τόπο νυκτερινών εκτελέσεων. Το Πέραμα, και συγκεκριμένα η περιοχή του Αγίου Νικολάου Κοπάνων, ήταν και ο τόπος που πήγαν οι στρατιώτες του Αλή πασά την Κυρά Φροσύνη και τις υπόλοιπες 17 γυναίκες πριν τις πνίξουν στη λίμνη.

Μετά τον θάνατο του Αλή πασά, ο Χουρσίτ πασάς, επικεφαλής των σουλτανικών στρατευμάτων, δώρισε το Πέραμα στον Ομέρ μπέη Βρυόνη ο οποίος είχε αυτομολήσει από τον Αλή πασά...

Στον λόφο του Περάματος, προ της απελευθέρωσης, οι Οθωμανοί κατασκεύασαν μία από τις αμυντικές οχυρές θέσεις στο λεκανοπέδιο, πέραν των βασικών οχυρών του Μπιζανίου.

Σημειωτέον ότι στις αρχές του 20ου αιώνα, στους καλαμώνες του Περάματος δημιουργήθηκε για λίγο καιρό η αποκαλούμενη Πολιτεία του Καλαμώνα από μαθητές της Ζωσιμαίας Σχολής που είχαν επαναστατήσει λόγω των αυστηρών ποινών που τους είχαν επιβληθεί.

Στη νεότερη ιστορία, η πιο σημαντική στιγμή για το Πέραμα ήταν η ανακάλυψη και η αξιοποίηση του ομώνυμου σπηλαίου. Η ανακάλυψη του σπηλαίου αποδίδεται σε έναν κάτοικο του χωριού, κατά την αναζήτηση ενός ασφαλούς καταφυγίου από τους βομβαρδισμούς των Ιωαννίνων κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η πρώτη επίσκεψη του σπηλαιολόγου Ιωάννη Πετροχείλου έγινε το 1951. Τα επόμενα χρόνια, ο Ιωάννης και η Άννα Πετροχείλου, ζευγάρι στη ζωή, ήταν οι δύο σπηλαιολόγοι που εξερεύνησαν το σπήλαιοι και έθεσαν τις βάσεις για την τουριστική αξιοποίηση του υπόγειου αυτού θησαυρού, το οποίο σήμερα προσελκύει το ενδιαφέρον χιλιάδων επισκεπτών και έχει καθορίσει την ταυτότητα του Περάματος.

Τα εγκαίνια του Σπηλαίου των Σταλακτιτών (όπως αποκαλούνταν τότε) έγιναν τον Ιούλιο του 1956.

ΠΗΓΗ:

Κωλέττας Στέφανος, Ιστορικά-Λαογραφικά Στοιχεία Δήμου Περάματος Ν. Ιωαννίνων, έκδοση Δήμου Περάματος

ΣΙΝΕΜΑ

23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

«The Florida Project»

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ σωματείο «Εξαύδα» προβάλλει την ταινία του Σον Μπέικερ «The Florida project» (2017) στις 23 Ιανουαρίου, στις 20:15, στον χώρο του (Κουντουριώτη 31).

Παίζουν: Γουίλεμ Νταφόε, Μπρούκλιν Πρινς, Μπρία Βινάιτε, Βαλέρια Κότο.

Η υπόθεση: Η ιστορία εκτυλίσσεται στο Ορλάντο της Φλόριντα, λίγο πιο έξω από τα μαγικά κάστρα της Disney. Η κεντρική λεωφόρος ανάμεσα στα θεματικά πάρκα και τα θέρετρα είναι γεμάτη από φτηνά μοτέλ που κάποτε γέμιζαν από τουρίστες, ενώ φιλοξενούν άστεγες οικογένειες. Η Μούνεϊ ζει με την 22χρονη μητέρα της Χέιλι, σ' ένα τέτοιο μοτέλ. Το κοντινότερο που έχει η Μούνεϊ σε πατρική φιγούρα είναι ο Μπόμπι, ο διαχειριστής του μοτέλ, τον οποίο πειράζουν συνεχώς τα παιδιά με τις σκανδαλιές τους.

Οικονομική ενίσχυση: 2 ευρώ.

29-30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

«Εγώ, ο Ντάνιελ Μπλέικ»

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ σωματείο «Εξαύδα» προβάλλει τη βραβευμένη ταινία του Κεν Λόουτς «Εγώ, ο Ντάνιελ Μπλέικ» (2016) στις 29 και 30 Ιανουαρίου, στις 20:15, στον χώρο του (Κουντουριώτη 31).

Παίζουν: Ντέιβ Τζονς, Χέιλι Σκουάρες, Ντίλαν ΜακΚίρναν, Μπραϊάνα Σαν.

Η υπόθεση: Ο Ντάνιελ Μπλέικ είναι ένας 59χρονος ξυλουργός ο οποίος έπειτα από ένα σοβαρό καρδιακό επεισόδιο θα πρέπει να σταματήσει να δουλεύει μέχρις ότου η καρδιά του γίνει ξανά πιο δυνατή. Η γιατρός του τον κρίνει ακατάλληλο για εργασία, όμως οι κοινωνικές υπηρεσίες του Νιούκαστλ όπου ζει θεωρούν ότι δεν δικαιούται το ανάλογο επίδομα.

Οικονομική ενίσχυση: 2 ευρώ

25 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Προβολή του ντοκιμαντέρ «Οι μαθητές του Ουμπέρτο Πρίμο»

Το ντοκιμαντέρ «Οι μαθητές του Ουμπέρτο Πρίμο» σε σκηνοθεσία της Αλεσάντρα Μαϊολέττι (2021, διάρκεια: 80') προβάλλει το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ιωαννιτών σε συνεργασία με την Πρεσβεία της Ιταλίας στην Αθήνα και το Ιταλικό Μορφωτικό Ινστιτούτο την Τετάρτη 25 Ιανουαρίου, στις 20:30, στον πολιτιστικό πολυχώρο «Δημ. Χατζής».

Το ντοκιμαντέρ αφηγείται την ιστορία του Ολοκαυτώματος μέσα από τις αληθινές ιστορίες εννέα Εβραίων μαθητών, στο ιταλικό σχολείο «Ουμπέρτο Πρίμο» της Θεσσαλονίκης, μιας πόλης που το 96% των Εβραίων της πόλης οδηγήθηκαν στο Άουσβιτς.

Το 2003, ο καθηγητής Αντόνιο Κρεσέντσι ανακάλυψε ένα παλιό αρχείο με φωτογραφίες, σχολικές εκθέσεις, ταυτότητες και απολυτήρια στο υπόγειο του Ιταλικού Μορφωτικού Ινστιτούτου στη Θεσσαλονίκη. Το κτίριο ήταν κάποτε η έδρα του ιταλικού σχολείου «Ουμπέρτο Πρίμο», όπου φοιτούσαν εκατοντάδες Εβραίοι μαθητές μέχρι το σχολικό έτος 1941- 42. Αυτή η ανακάλυψη έγινε η αφορμή για μια θεατρική παράσταση, ένα βιβλίο, και τελικά το εν λόγω ντοκιμαντέρ.

Η προβολή του ντοκιμαντέρ εντάσσεται στις εκδηλώσεις για την «Ημέρα Μνήμης Μαρτύρων και Ηρώων του Ολοκαυτώματος». Η Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, την 1η Νοεμβρίου 2005, καθιέρωσε την 27η Ιανουαρίου ως Διεθνή Ημέρα Μνήμης για τα Θύματα του Ολοκαυτώματος. Η 27η Ιανουαρίου επιλέχθηκε επειδή κατά την ημέρα αυτή, το 1945, τα σοβιετικά στρατεύματα απελευθέρωσαν το Άουσβιτς - Μπιρκενάου, το μεγαλύτερο στρατόπεδο συγκέντρωσης και εξόντωσης του ναζιστικού καθεστώτος.

Με την υπ. αριθμ. 3218/2004 ομόφωνη απόφαση της Βουλής των Ελλήνων, τον Ιανουάριο του 2004, και με το Προεδρικό Διάταγμα 31/2005 καθιερώθηκε και στην Ελλάδα η 27η Ιανουαρίου ως «Ημέρα Μνήμης των Ελλήνων Εβραίων Μαρτύρων και Ηρώων του Ολοκαυτώματος».

ΘΕΑΤΡΟ

26-27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

«Αποδημητικά Φιλιά»

ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΟΘΕΑΤΡΙΚΗ παράσταση «Αποδημητικά Φιλιά», ένα σύγχρονο βαριετέ, με τραγούδια ελλήνων συνθετών από το έντεχνο και λαϊκό ρεπερτόριο, θεατρικά τραγούδια και κείμενα από το θέατρο και τη λογοτεχνία, παρουσιάζει η «Θεατρική Συμπαιγνία». Παραστάσεις δίνονται κάθε Πέμπτη και Παρασκευή, στις 21:30, στο καφέ μπαρ «Σκάλα», της «Θεατρικής Συμπαιγνίας».

Ερμηνεύουν (με αλφαβητική σειρά): Κατερίνα Βασιλείου, Γιολάντα Καπέρδα, Χάρις Μέγα, Άκης Σιούτης. Σκηνοθετική επιμέλεια: Γιολάντα Καπέρδα, Μουσική διδασκαλία: Κατερίνα Βασιλείου, Ενδυματολόγος: Βέρα Εμμανουηλίδου.

Η κράτηση είναι απαραίτητη λόγω περιορισμένου αριθμού θέσεων.

Τιμή εισιτηρίου: 10€. Τηλέφωνα κρατήσεων: 26513 12830 & 6983749922. Προπώληση εισιτηρίων: Καφέ-μπαρ «Σκάλα», βιβλιοπωλείο Αναγνώστης, Θεατρική Συμπαιγνία, viva.gr.

29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

«Μαύρη Σαύρα»

ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ θεατρική παράσταση «Μαύρη Σαύρα» της Χ. Μέγα ανεβάζει κάθε Κυριακή του Ιανουαρίου, στις 11:30, η «Θεατρική Συμπαιγνία» στη «Σκηνή 125» (Αρχ. Μακαρίου 11, ΚΕΠΑΒΙ).

Τη σκηνοθεσία έχει κάνει η Γιολάντα Καπέρδα. Παίζουν (με αλφαβητική σειρά): Κίκα Ζαχαριάδου, Γιάννης Κοντός, Στέλλα Κατσαρού, Γιολάντα Καπέρδα.

Η βασική θεματική του έργου είναι το περιβάλλον και η καταστροφή που έχει προκαλέσει ο άνθρωπος στον πλανήτη.

Τιμή εισιτηρίου: 10€, 8€ προπώληση, 8€ (άνεργοι, φοιτητές, παιδιά κάτω των 12 ετών, ΑμεΑ & άνω των 65 ετών). Διάρκεια παράστασης: 75 λεπτά. Τηλέφωνα κρατήσεων: 26513 12830 & 6944503266. Προπώληση εισιτηρίων: Καφέ-μπαρ «Σκάλα», βιβλιοπωλείο Αναγνώστης, Θεατρική Συμπαιγνία, viva.gr.

ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Αριστοτέλης

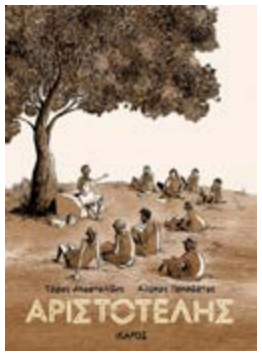

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ
Τ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ,
Α. ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΙΚΑΡΟΣ

[ΤΟΥ **ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ**]

Ίσως το καλύτερο φετινό graphic novel (και όχι μόνο από τα ελληνικά), να είναι ο «Αριστοτέλης», του βετεράνου Τάσου Αποστολίδη και του Αλέκου Παπαδάτου, σε επιμέλεια του Βασίλη Δουβίτσα.

Δεν πρόκειται όμως για ένα απλό «γνωρίστε τη φιλοσοφία με κόμικς» ή «Αριστοτέλης για αρχάριους». Κάθε άλλο.

Ο Τάσος Αποστολίδης είναι ένας από τους σημαντικότερους έλληνες δημιουργούς: μαθηματικός, συνδημιουργός της καταπληκτικής σειράς που έφτιαξε μαζί με τον Ακόκ, τον Γιώργο Ακοκαλίδη, με τις διασκευές των κωμωδιών του Αριστοφάνη.

Ο Αλέκος Παπαδάτος είναι ο άνθρωπος που έδωσε σχήμα στο Logicomix, μεταξύ άλλων.

Πίσω στον «Αριστοτέλη», τα πράγματα είναι πιο απλά, από όσο ενδεχομένως αναμένονται: η ιστορία του φιλοσόφου, από τη, φοιτητική θα λέγαμε σήμερα, κάθοδο στην Αθήνα, μέχρι την ακαδημαϊκή (θα λέγαμε πάλι σήμερα) σταδιοδρομία, απεικονίζεται σε μια πιθανή καθημερινότητα, την οποία στήνουν οι δημιουργοί. Τα καίρια ζητήματα που έβαλε ο Αριστοτέλης, οι βασικές του αναλύσεις και τα κυριότερα σημεία της ζωής του, αλλά και οι διαφορές με άλλους στοχαστές (και τον Πλάτωνα, βασικά), αλλά και η επιρροή που άσκησε, είναι όλα εδώ.

Ο τρόπος που αναπαριστώνται όμως, στις 216 σελίδες της έκδοσης, είναι πιο προσιτές από μια εγκυκλοπαιδική αναφορά στο έργο του Αριστοτέλη, αλλά όχι ακριβώς «εκλαϊκευτικός». Επίσης, δεν είναι εξιδανικευτικός, για σχεδόν κανένα από τους «γνωστούς ήρωες» που περνάνε από τις σελίδες του. Ο ίδιος ο Αριστοτέλης εμφανίζεται ως ένας άνθρωπος με αδυναμίες, ενίοτε με δυσκολία να αποδεχθεί πράγματα που εξελίσσονται γύρω του, αλλά πάντα, με μια μόνιμη ετοιμότητα να τα εξηγήσει.

Ο «Αριστοτέλης» των Αποστολίδη-Παπαδάτου, έχει κυκλοφορήσει ήδη από τον γαλλικό οίκο Dargaud και στην Ελλάδα, κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Ίκαρος».

Ο τρόπος που αναπαριστώνται όμως, στις 216 σελίδες της έκδοσης, είναι πιο προσιτές από μια εγκυκλοπαιδική αναφορά στο έργο του Αριστοτέλη, αλλά όχι ακριβώς «εκλαϊκευτικός».

ΕΝΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

Οι Wipers και ο ρεαλισμός

[ΤΟΥ **ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ**]

Τον Ιανουάριο του 1980, προς τα τέλη του μήνα, συνέβη ένα τεκτονικό γεγονός. Στη μουσική μεν, αλλά σίγουρα προκάλεσε και κάποια αισθητή δόνηση.

Οι Wipers, μια από τις κορυφαίες μπάντες του πλανήτη, κυκλοφόρησαν το πρώτο τους άλμπουμ, το Is this Real?.

Οι Τρεις του Πόρτλαντ, με επικεφαλής τον Γκρεγκ Σέιτζ, έναν από τους σημαντικότερους κιθαρίστες στην ιστορία της μουσικής, κυκλοφόρησαν αυτό δίσκο που έμελλε να διαμορφώσει αντίληψη για τη μουσική, σε πολύ κόσμο και αρχικά, δεν προωθήθηκε καθόλου. Έγινε όμως σημείο αναφοράς για την τοπική κοινωνία, καθώς οι Wipers ήταν μια από τις πρώτες, αν όχι η πρώτη, πανκ μπάντα στο ευρύτερο Όρεγκον και την περιοχή.

«Τρεις τύποι που μπήκαν στο πανκ πολύ εκτός μόδας» έγραφε ο Ρόμπερτ Κρίστγκαου στην κριτική του, προσθέτοντας ότι αυτό που ξεχώριζε τον δίσκο, ήταν τα φωνητικά του Σέιτζ.

Δεν ήταν μόνο αυτά. Το άλμπουμ περιείχε μεταξύ άλλων το Tragedy, το Mystery, το D-7, το ομώνυμο, το Return of the Rat, το Alien Boy...

Όλα τους θα επηρέαζαν τρομερά μια μουσική γενιά που κατοικοέδρευσε κυρίως στο Σιάτλ. Οι Nirvana ανάγκασαν ουσιαστικά τη Sub Pop να επανεκδώσει το άλμπουμ μια δεκαετία μετά την κυκλοφορία του, όταν διασκεύασαν το Return of the Rat και το D-7 σε ένα tribute άλμπουμ στους Wipers.

Σε μια από τις πολύ σπάνιες δημόσιες εμφανίσεις του, ο Σέιτζ δήλωνε πριν από τρία χρόνια στο Rolling Stone, σε ένα άρθρο με αφορμή τα 40 χρόνια του Is this Real?: «Αν ήμουν πλούσιος, θα μπορούσα να είχα κάνει καλύτερα κάποια πράγματα, αλλά εκείνες τις μέρες, υπήρχαν πολλοί σεφ που ήθελαν να ανακατέψουν την κατσαρόλα σου. Χαρακτηρίστηκα 'μαύρο πρόβατο της βιομηχανίας', μόνο και μόνο επειδή προσπαθούσα να διατηρήσω μια κάποια ανεξαρτησία».

Όντως, το Is this Real?, πέρα από τη μουσική του αξία, δημιούργησε γύρω του και μια καλτ μυθολογία. «Ήθελα να ακουστώ, όχι να με δούνε», συνέχιζε ο μάγιστρος, ο οποίος σήμερα αρνείται πεισματικά να επανασυνδέσει τη μπάντα, θεωρώντας ότι δεν υπάρχει κάποιος λόγος.

Καλά λέει, ακούστε το Is this Real? και αυτά που ακολούθησαν, από τους ανθρώπους που ήθελαν να ακουστούν, όχι να τους βλέπουν.

ΤΖΟΝ ΚΑΡΠΕΝΤΕΡ

Ο Άρχων του -κινηματογραφικού- Σκότους

Μπορεί σήμερα ο Τζον Κάρπεντερ να μοιάζει με απολίθωμα της κινηματογραφικής βιομηχανίας, ένα μικρό και ολίγον εξωγήινο δεινοσαυράκι που μοίρασε απλόχερα τον τρόμο τις δεκαετίες του '70 και '80, αλλά για τους γνήσιους κινηματογραφόφιλους, τους μελετητές και την κριτική παραμένει ένας εμβληματικός σκηνοθέτης, που έβαλε τη δική του σφραγίδα στο παγκόσμιο σινεμά, επηρεάζοντας ακόμη και εκείνους που τον αρνήθηκαν ή και τον ξεπέρασαν. Κάνοντας εκατομμύρια θεατές σε όλο τον κόσμο - κυρίως τα γεμάτα ζωντάνια νεανικά κοινά - να σπαρταράνε από τον φόβο, να ανατριχιάζουν και μόνο από ένα πλάνο του ή από δυο νότες από τα σάουντρακ που έγραφε ο ίδιος για τις ταινίες του, ο Κάρπεντερ θα αναδειχθεί ως ο Άρχων του Τρόμου, έναν τίτλο που δεν έχασε παρότι η τρομαχτική του αίγλη θα ξεθωριάσει γρήγορα, καθώς η εποχή του θα ξεπεραστεί από το τεχνολογικό σπριντ, τα ψηφιακά εφέ, τα μπλογκμπάστερ, την υπερπαραγωγή horror ταινιών. Ο μετρ του τρόμου και της φαντασίας δεν είχε τίποτα από τα παραπάνω ανάγκη για να καθηλώσει τον θεατή. Οι ταινίες του ήταν αφοπλιστικά απλές, γυρισμένες με πενιχρά μέσα, σε κλειστούς χώρους και διέθεταν στοιχειώδες σενάρια, που μπορούσαν όμως να μεταδώσουν συγκίνηση και φυσικά αναρίθμητες ανατριχίλες.

Ο Τζον Κάρπεντερ, που συμπλήρωσε αισίως τα 75 του χρόνια (16 Ιανουαρίου 1948) μας συστήθηκε στις αρχές της δεκαετίας του '70, ως ένας παράξενος, αντισυμβατικός, αλλοπαρμένος σκηνοθέτης, που αμέσως αγαπήθηκε από το νεανικό κοινό. Πέρα, όμως, από τους φαν του τρόμου, ο Κάρπεντερ εκτιμήθηκε ιδιαιτέρως και από τους γνήσιους σινεφίλ. Αυτούς που λάτρεψαν τον Φελίνι ή τον Βισκόντι, τον Γκοντάρ ή τον Τριφό, αρέσκονταν να αναλύουν τον Χιούστον ή τον Χοκς ή ακόμη και τον Αΐζενστάιν, αλλά είχαν και μια ελαφρώς κρυφή ενοχή, να απολαμβάνουν τα φιλμ του Κάρπεντερ. Άλλωστε και ο ίδιος ο Κάρπεντερ υπήρξε ένας σινεφίλ, ένας ταινιοφάγος, που λάτρευε το γουέστερν και ειδικά τον μεγάλο δάσκαλο Τζον Φορντ, τον Σέρτζιο Λεόνε και τον Χάουαρντ Χοκς. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι το θρίλερ «Ο Σταθμός 13 Δέχεται Επίθεση» αποτελεί μία ιδιότυπη διασκευή του κλασικού και αρχετυπικού γουέστερν «Ρίο Μπράβο» του Χάουαρντ Χοκς. Μπορεί να μην είχε για πρωταγωνιστή δημοφιλή αγαπημένο πρωταγωνιστή, αλλά είχε καταφέρει να μπει στο πνεύμα της συνεχώς εντασσόμενης κλιμακούμενης ανησυχίας, για το τελικό ξεκαθάρισμα.

Ο Κάρπεντερ, γνώρισε πολύ μεγαλύτερη αποδοχή – ακόμη και δοξασίες – στην Ευρώπη απ' ό,τι στην Αμερική, καθώς η αιρετική του σκέψη, ο αντισυμβατικός του κινηματογραφικός χαρακτήρας έδενε περισσότερο με τα κύματα ανανέωσης του ευρωπαϊκού σινεμά. Όπως και οι έξυπνες συχνότατες σινεφιλικές αναφορές στις ταινίες του, κάτι που γοήτευαν και γοητεύουν τους Ευρωπαίους.

Η αφοπλιστική δήλωσή του για το πώς έβλεπαν το έργο του, είναι ενδεικτική: «Στη Γαλλία είμαι δημιουργός, στη Γερμανία κινηματογραφιστής, στη Βρετανία σκηνοθέτης ταινιών τρόμου και στις ΗΠΑ απλά αλήτης».

Ο Κάρπεντερ γεννήθηκε στις 16 Ιανουαρίου του 1948 στη Νέα Υόρκη, ενώ γρήγορα η οικογένειά του μετακόμισε στο μακρινό Κεντάκι. Μπορεί ο πατέρας του, που ήταν καθηγητής μουσικής να του μετέδωσε την αγάπη για την τέχνη του, αλλά ο μικρός Τζον ενδιαφερόταν περισσότερο για τα γουέστερν των Χοκς και Φορντ, καθώς και για τις χαμηλού προϋπολογισμού ταινίες τρόμου και επιστημονικής φαντασίας της δεκαετίας του '50. Θα αρχίσει να γυρίζει ταινίες μικρού μήκους με φιλμ 8 χιλιοστών πριν ακόμη πάει στο γυμνάσιο! Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο του Δυτικού Κεντάκι, όπου ο πατέρας του διεύθυνε το μουσικό τμήμα, για να μεταγραφεί στη Σχολή Κινηματογραφικών Τεχνών του Πανεπιστημίου της Νότιας Καλιφόρνιας το 1968, αλλά, όπως συνήθως συμβαίνει, τα παράτησε για να μπει στο μαγικό σύμπαν του σινεμά, καθώς είχε αρχίσει να γράφει το σενάριο της βραβευμένης με Όσκαρ ταινίας μικρού μήκους «The Resurrection Of Broncho Billy». Εκεί κάπου θα γνωριστεί και με τον μελλοντικό σεναριογράφο Νταν Ο Μπάνον («Alien») για να δουλέψουν μαζί μια σεναριακή ιδέα με αστροναύτες που θα προετοίμαζαν τον αποικισμό του διαστήματος, που εξελίχθηκε τελικά στο «Dark Star». Το σκηνοθετικό ντεμπούτο του Κάρπεντερ, που έφτασε στις αίθουσες το 1974, θα πιάσει και το ραντάρ του Τζορτζ Λούκας, για να τον χρησιμοποιήσει στα οπτικά εφέ του «Πολέμου των Άστρων». Πάντως, η ταινία δεν έφερε τα αναμενόμενα αποτελέσματα και ο Κάρπεντερ, για να βγάλει το μεροκάματο, θα γράψει το σενάριο του εξαιρετικού θρίλερ «Τα Μάτια Της Λόρα Μαρς» και έκανε λίγη τηλεόραση.

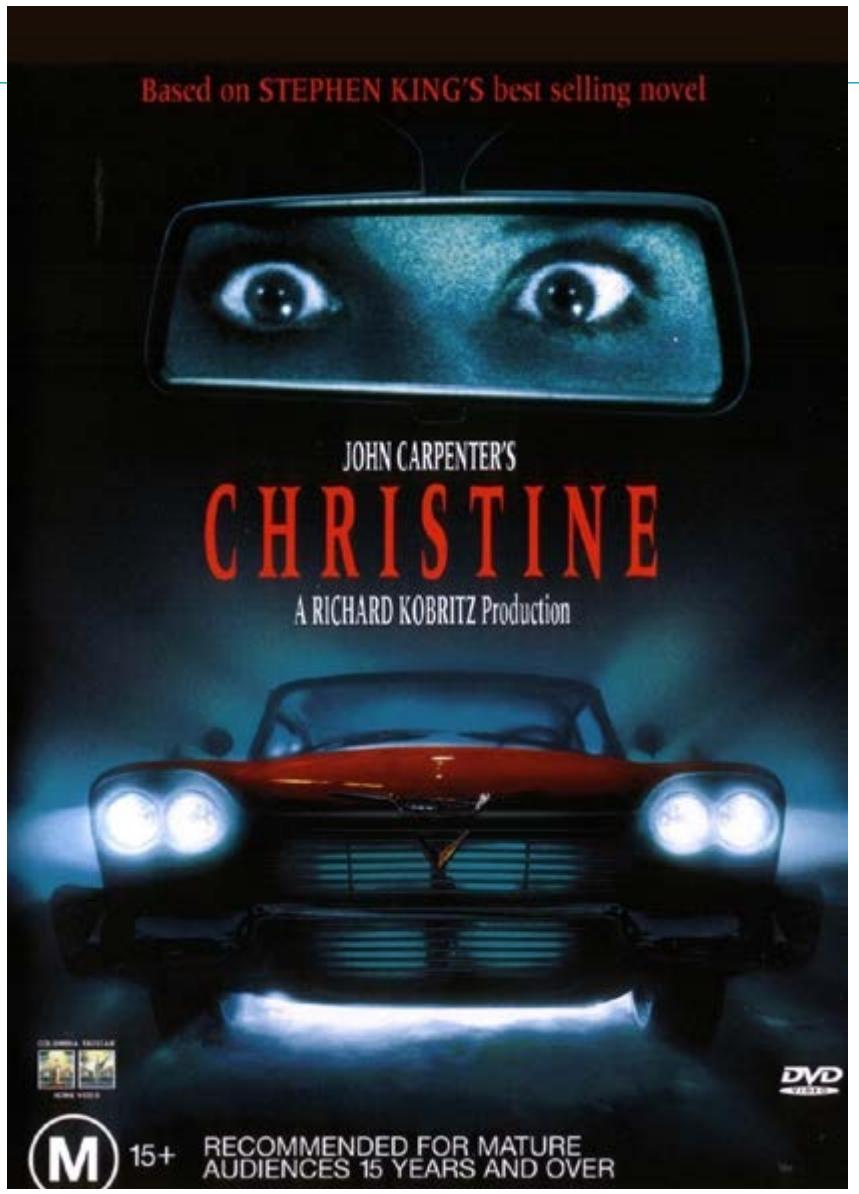

Το οκτακύλινδρο έκαψε λάδια

Το 1983 θα γυρίσει την κλασική πλέον «Κριστίν», βασισμένη στο εξαίρετο βιβλίο του Στίβεν Κινγκ. Ένας σπασίκλας έφηβος θα αγοράσει μια σαραβαλιασμένη Plymouth Fury, που την είχαν ονομάσει Κριστίν. Ο νεαρός θα την κάνει σαν καινούργια, κάτι που εκτιμά ιδιαίτερα το αυτοκίνητο και θα σκοτώσει οποιονδήποτε θεωρεί απειλή για αυτήν και τον ιδιοκτήτη της. Το οκτακύλινδρο θα ανεβάσει στροφές στις νεανικές παρέες, αλλά εν αντιθέσει με την πεποίθηση ότι ο Κάρπεντερ θα βγάλει όλη τη δημιουργική του ιπποδύναμη, η καριέρα του θα αρχίσει να καίει λάδια, η δημιουργικότητά του να ρετάρει, το όνομά του να περνά στην ιστορία αν και δεν είχε συμπληρώσει τα 45 του χρόνια. Οι επόμενες ταινίες του «Στάρμαν», «Χαμός στην Τσαϊνατάουν», «Ζουν Ανάμεσά Μας», «Στο Στόμα της Τρέλας» κλπ, θα έχουν λίγο πολύ κάτι από την ιδιοφυή τρέλα του Κάρπεντερ, αλλά οι περισσότερες θα περάσουν σχεδόν απαρατήρητες, ενώ η δεκαετία του '90 θα είναι εντελώς καταστροφική.

ΟΤΑΝ ΕΠΕΣΑΝ ΟΙ ΜΑΣΚΕΣ

Το 1976 θα παρουσιάσει το χαμηλού προϋπολογισμού «Ο Σταθμός 13 Δέχεται Επίθεση», με το οποίο θα προκαλέσει αίσθηση στο φεστιβάλ του Λονδίνου. Όμως, αυτό είναι δευτερευούσης σημασίας, καθώς ο παραγωγός Μουσταφά Ακάντ, που έψαχνε κάποιον ανερχόμενο σκηνοθέτη να γυρίσει μια φτηνή ταινία φρίκης, με ήρωα ένα μανιακό δολοφόνο που σκοτώνει μπέιμπι σίτερ. Ο Κάρπεντερ θα μπει στα πλατό για τρεις εβδομάδες, έχοντας για πρωταγωνιστές τη νεαρά Τζέιμι Λι Κέρτις και τον εμβληματικό Ντόναλντ Πλέζανς και με μόλις 300.000 δολάρια στην τσέπη, θα παραδώσει - σωστά καταλάβατε - τη «Νύχτα με τις Μάσκες», που υπήρξε μία από τις μεγαλύτερες εισπρακτικά επιτυχίες του ανεξάρτητου σινεμά, αλλά και ένας σταθμός στα horror φιλμ, αλλάζοντας το είδος, με τους πολυάριθμους φίλους, για πάντα.

Η ΑΠΕΙΛΗ

Θα ακολουθήσει, η ακόμη πιο μεστή δουλειά του, η περίφημη «Ομίχλη» το 1980, με πρωταγωνιστή τον Κερτ Ράσελ, τον οποίο υπερεκτιμούσε ο Κάρπεντερ και γι' αυτό θα συνεργαστεί μαζί του σε πέντε ταινίες. Η επιτυχία της ταινίας και η ωριμότητα που δείχνει πλέον αυτός ο «αλήτης» του ανεξάρτητου σινεμά, θα τον φέρει στις αγκαλιές των μεγάλων στούντιο. Τον επόμενο χρόνο θα μετατρέψει τον φουτουριστικό εφιάλτη «Απόδραση από τη Νέα Υόρκη» σε μία σχεδόν αναρχική κωμωδία, βάζοντας τον Κερτ Ράσελ στο πιλοτήριο μιας θορυβώδους διασκεδαστικής περιπέτειας. Το 1982 η «Απειλή» του θα προκαλέσει παρατεταμένες ανατριχίλες, όχι μόνο από τις εικόνες τρόμου, αλλά και από τις σκέψεις για όσα απειλούν την ανθρωπότητα.

Ο Κάρπεντερ, δεν μπόρεσε να προσαρμοστεί στις νέες εποχές, τις συνθήκες, τη σημασία που έδιναν οι παραγωγοί στο περίβλημα, στην αποδοχή των τεχνοκρατών που εισέβαλαν στο Χόλιγουντ. Έτσι, σχεδόν θα παραιτηθεί, παρά τις σποραδικές του εμφανίσεις, προτιμώντας να αφήσει ως κληρονομιά τον δικό του προσωπικό τόνο στον κινηματογράφο και μια γλυκιά ανάμνηση για το χειροποίητο εμπνευσμένο σινεμά. Και βεβαίως, ας μην το ξεχνάμε, τα μελωδικά του μοτίβα, που έγραψε για τις ταινίες του, που θα μας θυμίζουν τι σημαίνει το αίσθημα του φόβου στη σκοτεινή αίθουσα.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΡΑΜΑΣ

Νέο διαγωνιστικό τμήμα για παιδιά και νέους

Την ένταξη ενός νέου διαγωνιστικού τμήματος στο πρόγραμμά του, ανακοίνωσε το Διεθνές Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους Δράμας, το οποίο εγκαινιάζεται στη φετινή 46η διοργάνωσή του που θα πραγματοποιηθεί από τις 4 έως τις 10 Σεπτεμβρίου 2023. Ο λόγος για το «Kiddo», τη νέα φιλόδοξη ενότητα του Φεστιβάλ που απευθύνεται σε παιδιά και νέους και έχει επικεφαλής τη Δραμινή ηθοποιό Έλενα Μαυρίδου.

«Δεν υπάρχει πιο σύγχρονος άνθρωπος αυτή τη στιγμή από τα μικρά παιδιά που μπορούν και χειρίζονται τα ψηφιακά μέσα με άνεση και γνώση. Εάν η γνώση αυτή στραφεί προς τις τέχνες μπορεί να δημιουργηθεί ένα φυτώριο καινούργιων καινοτόμων ιδεών. Η συναισθηματική νοημοσύνη και η κριτική ικανότητα των παιδιών δημιουργεί το έδαφος για τις κοινωνίες του μέλλοντος» σημειώνει η Έλενα Μαυρίδου εξηγώντας το σκεπτικό πίσω από τη νέα αυτή πρωτοβουλία του Φεστιβάλ και προσθέτει: «Το Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους της Δράμας μέσα από τη πολύχρονη εκπαίδευση στους μαθητές της Δράμας προσφέρει εκπαιδευτικά προγράμματα για παιδιά, παιδικές προβολές και παιδικά εργαστήρια κινηματογράφου. Το διαγωνιστικό τμήμα Kiddo απευθύνεται σε δημιουργούς για ταινίες για παιδιά και εφήβους με σύγχρονες θεματικές. Δίνει επίσης την ευκαιρία σε μικρούς δημιουργούς να προβάλλουν τις ταινίες τους. Ταινίες φτιαγμένες από παιδιά για παιδιά, με στόχο να ενεργοποιήσουν τη φαντασία τους και να καλλιεργήσουν τη δική τους αισθητική αντίληψη. Ο διαγωνιστικός χαρακτήρας έχει στόχο να προετοιμάσει τους νέους σινεφίλ αλλά και τους μελλοντικούς δημιουργούς στη τέχνη του κινηματογράφου».

ΥΠΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΩΝ

Η διαδικασία υποβολής ταινιών για το 46ο Φεστιβάλ Μικρού Μήκους Δράμας έχει ξεκινήσει για όλα τα τμήματα της διοργάνωσης. Φέτος οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να δηλώσουν συμμετοχή και να υποβάλουν την ταινία τους έως τις 15 Μαΐου για το Εθνικό και Εθνικό Σπουδαστικό πρόγραμμα και έως τις 8 Μαΐου για το Διεθνές, το Διεθνές Σπουδαστικό και το νέο διαγωνιστικό πρόγραμμα «Kiddo». Οι ταινίες υποβάλλονται ηλεκτρονικά στην πλατφόρμα filmfreeway.com και συγκεκριμένα εδώ: **https://filmfreeway.com/Dramafilmfestival**.

Θυμίζουμε πως για την υποβολή ταινιών στο εθνικό φεστιβάλ απαιτείται ελληνική πρεμιέρα, ενώ γίνονται δεκτές ταινίες μυθοπλασίας, ντοκιμαντέρ, πειραματικές και κινουμένων σχεδίων που έχουν ολοκληρωθεί μετά την 1η Ιανουαρίου 2022. Η υποβολή συμμετοχής είναι δωρεάν για Έλληνες και Κύπριους σκηνοθέτες.

Για συμμετοχή στο Διεθνές Διαγωνιστικό, οι ταινίες πρέπει να είναι παραγωγής 2023, το κόστος υποβολής ανά ταινία είναι 15 ευρώ, ενώ η διάρκεια της ταινίας δεν πρέπει να ξεπερνάει τα 45 λεπτά. Για το Διεθνές Σπουδαστικό (ταινίες παραγωγής 2022-2023), το κόστος υποβολής είναι 5 ευρώ και η διάρκεια της ταινίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 20 λεπτά. Σε κάθε περίπτωση απαιτείται ελληνική πρεμιέρα.

Οι όροι συμμετοχής περιγράφονται αναλυτικά εδώ: **https://www.dramafilmfestival.gr/wp-content/uploads/2023/01/Κανονισμος-όροι-συμμετοχής-2023.pdf**

Δεν υπάρχει πιο σύγχρονος άνθρωπος αυτή τη στιγμή από τα μικρά παιδιά που μπορούν και χειρίζονται τα ψηφιακά μέσα με άνεση και γνώση. Εάν η γνώση αυτή στραφεί προς τις τέχνες μπορεί να δημιουργηθεί ένα φυτώριο καινούργιων καινοτόμων ιδεών.

Παράσταση χωρίς περιορισμούς

Ένα κωφό άτομο παρακολουθεί μία θεατρική παράσταση χωρίς να χάνει καμία από τις ατάκες των ηθοποιών που είναι πάνω στη σκηνή. Στην ίδια αίθουσα, υπάρχει επίσης ένας θεατής, που δεν γνωρίζει την ελληνική γλώσσα, αλλά παρακολουθεί το ίδιο έργο και κατανοεί την πλοκή του. Κάποιος άλλος βλέπει μπροστά του την καταιγίδα που ξεσπά στην υπόθεση της παράστασης.

Όλα αυτά μπορούν να συμβούν μέσω του «TheARtro», ενός καινοτόμου συστήματος επαυξημένης πραγματικότητας για τη δημιουργία και παρουσίαση παραστάσεων, με βασικό στόχο την ενίσχυση της προσβασιμότητας και της εμπειρίας του θεατή. Το μόνο που χρειάζεται, είναι να φορέσει ο τελευταίος ένα ζευγάρι ειδικά γυαλιά. «Χρησιμοποιώντας κάποια γυαλιά, τα οποία είναι διάφανα και καθώς τα φοράς μπορείς να βλέπεις κανονικά αυτό που είναι μπροστά σου, παρακολουθώντας ένα θέαμα, μέσα σε αυτά τα γυαλιά εμφανίζονται πληροφορίες για αυτό που βλέπεις», δήλωσε σε σχετική συνέντευξη τύπου ο Γιώργος Λυκιαρδόπουλος από την εταιρεία Highway Produtions, μέλος του Πολιτιστικού Οργανισμού «Λυκόφως», που ήταν ο αρχικός αποδέκτης της ιδέας και εμφανίστηκε πρόθυμος να την υλοποιήσει.

Σημείωσε επίσης ότι οι πληροφορίες είναι εμφανείς μόνο στους θεατές που επιλέγουν να φορούν τα ειδικά γυαλιά και ενώ η παράσταση εκτυλίσσεται κανονικά για το σύνολο του υπόλοιπου κοινού.

Η ιδέα ανήκει στη θεατρολόγο και σκηνοθέτιδα Ρουμπίνη Μοσχοχωρίτη, η οποία είχε παρατηρήσει σε μεγάλες παραγωγές που έρχονται από το εξωτερικό με υπότιτλους, ότι συνήθως ήταν πολύ μακριά ή κινούνταν πολύ γρήγορα, με αποτέλεσμα ο θεατής να ...χάνει τους ηθοποιούς που παίζουν ή την κίνησή τους. «Τότε σκέφτηκα τι ωραίο θα ήταν να μπορούσαμε να βλέπουμε τα λόγια ηθοποιού πάνω από το κεφάλι του, περίπου όπως τα συννεφάκια των κόμικς. Είναι κάτι το πρωτοποριακό καθώς δεν έχει υπάρξει άλλη έρευνα που να προβάλλει λόγια πάνω από κεφάλια ηθοποιών», τόνισε η κ. Μοσχοχωρίτη.

Το πρόγραμμα δουλεύεται από το 2017 και σε αυτήν την φάση κοντεύει στην ολοκλήρωσή του. Έχουν ήδη γίνει δοκιμές και εφαρμογές στην Αθήνα, τα **Ιωάννινα** και τη Θεσσαλονίκη, όπου και θα δοθεί τον επόμενο μήνα μία παράσταση για να παρουσιαστεί η τελική του μορφή, η οποία στοχεύει να μπορεί να χρησιμοποιηθεί εκτός από τα θέατρα και σε μουσεία.

«Έχουμε ένα σύστημα το οποίο χρησιμοποιώντας κάμερες βάθους παρακολουθεί τη θέση των ηθοποιών στον τρισδιάστατο χώρο της σκηνής και τους παρακολουθεί καθώς κινούνται. Επίσης έχουμε μία εφαρμογή μέσα από την οποία έχουμε αναπτύξει και δημιουργούμε την παράσταση βάζοντας πληροφορίες για το τι θα εμφανιστεί και πότε, ποιος ηθοποιός μιλάει, τι ατάκα θα πει και πότε.

Μία ακόμη εφαρμογή ελέγχει την παράσταση ενώ τρέχει, ώστε ένας χειριστής να παρεμβαίνει όταν στο ζωντανό χρόνο τυχαίνει να υπάρχουν καθυστερήσεις και τέλος έχουμε την εφαρμογή προβολής, η οποία φορτώνεται στα γυαλιά που φοράει ο θεατής και εμφανίζει την ώρα που πρέπει το αντίστοιχο σημείο επαύξησης», είπε ο εκπρόσωπος του ΕΚΕΤΑ Θάνος Τσακίρης περιγράφοντας τη λειτουργία του «TheARtro».

Το έργο αναπτύχθηκε με την υποστήριξη της Ενιαίας Δράσης Κρατικών Ενισχύσεων ΕΤΑΚ, μέσω του Προγράμματος Ερευνώ – Δημιουργώ – Καινοτομώ και συγχρηματοδοτείται από την Ελλάδα και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Στο project συμμετέχουν επίσης η εταιρεία πληροφορικής Comitech Α.Ε. και το ΔΗ.ΚΕ.ΠΕ.ΘΕ. Ιωαννίνων.

ΠΗΓΗ: ΑΠΕ/ Β. ΚΑΖ.

Το πρόγραμμα δουλεύεται από το 2017 και σε αυτήν την φάση κοντεύει στην ολοκλήρωσή του. Έχουν ήδη γίνει δοκιμές και εφαρμογές στην Αθήνα, τα Ιωάννινα και τη Θεσσαλονίκη, όπου και θα δοθεί τον επόμενο μήνα μία παράσταση για να παρουσιαστεί η τελική του μορφή

Η υβριδική εργασία αλλάζει την αγορά ακινήτων real estate

Τα επόμενα δύο χρόνια θα είναι κρίσιμα για τον κλάδο του real estate, σύμφωνα με μελέτη στην οποία συμμετείχαν 1.000 εταιρείες ακινήτων σε όλον τον κόσμο, με την υβριδική εργασία να βρίσκεται στο επίκεντρο. Καθώς ο αριθμός των ευέλικτων χώρων γραφείων παγκοσμίως φαίνεται ότι θα διπλασιαστεί μέχρι το 2026, τώρα είναι μια κρίσιμη στιγμή για τους μεσίτες και τους ιδιοκτήτες ακινήτων να προωθήσουν στην αγορά, ακίνητα που ταιριάζουν στην υβριδική εργασία.

Αυτό είναι το βασικό μήνυμα που προκύπτει από την έρευνα της Jones Lang LaSalle (JLL) για το μέλλον της εργασίας 2022 μαζί με την έρευνα της IWG και άλλων εταιρειών. Όλα αυτά αποτελούν μια ενδιαφέρουσα ανάγνωση για τους μεσίτες, τους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων και τους ιδιοκτήτες στον τομέα των ακινήτων, για το ποια ακίνητα θα τροφοδοτήσουν την αυξανόμενη ζήτηση για ευέλικτους χώρους.

ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΘΕΛΟΥΝ ΕΥΕΛΙΞΙΑ

Σε μια εποχή που η νομοθετική ατζέντα για την υβριδική εργασία σε όλη την Ευρώπη βρίσκεται ψηλά στις προτεραιότητες, η έρευνα από διάφορους οργανισμούς δείχνει ότι η υβριδική εργασία ήρθε για να μείνει. Στην έρευνα της JLL, ερωτήθηκαν 1.095 ανώτεροι υπεύθυνοι λήψης αποφάσεων στον κλάδο των ακινήτων σε χώρες σε όλο τον κόσμο, από το Ηνωμένο Βασίλειο έως το Χονγκ Κονγκ και την Αυστραλία έως τη Βραζιλία. Τα ευρήματά της δίνουν μια συναρπαστική εικόνα για την κατάσταση της υβριδικής εργασίας τα επόμενα δύο χρόνια, με το 53% των ερωτηθέντων να σκοπεύουν να καταστήσουν την υβριδική εργασία μόνιμα διαθέσιμη σε όλους τους εργαζόμενους έως το 2025.

Οι εργαζόμενοι θέλουν ευελιξία και οι προνοητικοί εργοδότες το αντιλαμβάνονται αυτό. Πράγματι, το 77% των ερωτηθέντων στην έρευνα της JLL συμφωνούν ότι η προσφορά υβριδικής εργασίας θα είναι ζωτικής σημασίας για την προσέλκυση και τη διατήρηση ταλέντων, ενώ το ίδιο ποσοστό προβλέπει ότι οι εργαζόμενοι θα θέτουν επί τάπητος το ζήτημα για αλλαγή τού εργασιακού μοντέλου μέχρι το 2025. Αυτό ταυτίζεται με τα ευρήματα έρευνας της IWG, ιδίως ότι το 77% των εργαζομένων δηλώνουν ότι μια βάση πιο κοντά στο σπίτι αποτελεί σημαντικό πλεονέκτημα το οποίο θα λαμβάνουν υπόψη τους στην αναζήτηση εργασίας στο μέλλον.

Η έρευνα της JLL είναι μόνο η πιο πρόσφατη που ανέδειξε το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι είναι πιο ευτυχισμένοι με το υβριδικό μοντέλο εργασίας. Πέρυσι, η μελέτη της PwC για την απομακρυσμένη εργασία διαπίστωσε ότι το 87% των εργαζομένων προτιμούν αυτόν τον τρόπο εργασίας. Στην έρευνα της IWG, περίπου οι μισοί από όλους τους εργαζόμενους προχώρησαν ακόμη περισσότερο, λέγοντας ότι θα αναζητούσαν άλλη δουλειά αν τους ζητούσαν να επιστρέψουν στο γραφείο πέντε ημέρες την εβδομάδα.

ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ «HOT SPOTS»

Ένα πράγμα που είναι σαφές από την έρευνα της JLL είναι ότι τα κριτήρια ESG θα αποτελέσουν σημαντικό παράγοντα, με το 74% να δηλώνει ότι είναι πιθανό να πληρώσει premium για φιλικούς προς το περιβάλλον χώρους γραφείων και το 56% να το πραγματοποιεί μέχρι το 2025. Δεν είναι περίεργο, δεδομένου ότι η βιωσιμότητα έχει καταστεί ζωτικής σημασίας για την αξιοπιστία των επιχειρήσεων.

Μέρος τού να είναι κανείς πιο βιώσιμος είναι, φυσικά, η μείωση των χρόνων μετακίνησης, και αυτό σημαίνει ότι οι χώροι γραφείων πρέπει να βρίσκονται πιο κοντά στα σπίτια των εργαζομένων. Οι χώροι εργασίας της IWG εκτός των κέντρων των πόλεων, αυξήθηκαν κατά τη διάρκεια της πανδημίας, με τις περιοχές στα περίχωρα να αναδεικνύονται σε εργασιακά «hot spots». Τα τελευταία δύο χρόνια, σχεδόν όλα τα νέα κέντρα IWG άνοιξαν σε μη αστικά περιβάλλοντα και περιοχές μακριά από τις μεγάλες αστικές περιοχές.

Για τους μεσίτες, τους ιδιοκτήτες και τους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων για τα ακίνητα, το συμπέρασμα, όπως αναφέρεται, είναι σαφές: το να σκέφτεσαι τι είναι καλό για τον πλανήτη δεν είναι μόνο καλό για τον πλανήτη. Το να γίνεις «πράσινος» πηγαίνει χέρι-χέρι με το υβριδικό, δεδομένων των μειωμένων χρόνων μετακίνησης και των λιγότερων γενικών εξόδων που ήδη συνδέονται με τους ευέλικτους χώρους γραφείων που βρίσκονται στις κοινότητες των εργαζομένων.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ

Η συνεργασία αποτελεί ένα από τα βασικότερα ευρήματα που επισημάνθηκαν στην έρευνα της JLL. Οι χώροι εργασίας του μέλλοντος δίνουν μεγαλύτερη έμφαση στη συνεργασία, με τους αποκλειστικούς χώρους γραφείων να αποτελούν παρελθόν υπέρ των ανοικτών περιβαλλόντων εργασίας για το 73% των ερωτηθέντων.

Με τους εργαζόμενους να βρίσκονται λιγότερο στο γραφείο στο πλαίσιο ενός υβριδικού μοντέλου εργασίας, οι φορές που πηγαίνουν σε έναν κοινόχρηστο χώρο εργασίας φαίνονται πλέον διαφορετικές, με μεγαλύτερη έμφαση στην ομαδική εργασία που μπορεί να αισθάνονται ότι λείπει όταν εργάζονται από το σπίτι.

ISSN: 2944-9391